

EMIEL RIEMENS ZIT BIJ DE
VRIJWILLIGE BRANDWEER IN KRABBENDIJK

„Je zet een stap vooruit, waar anderen weglopen”

Zodra de pieper afgaat, legt hij het gereedschap neer. Emiel Riemens, dieselmonteur in opleiding, wisselt dan moeiteloos zijn overall voor een brandweerpak. „Op mijn werk weten ze: als het nodig is, ben ik weg.” Sinds oktober vorig jaar is hij vrijwilliger bij de brandweer. „En eigenlijk voelt dat alsof ik het al jaren doe.”

Tekst NIEK VERHOEVEN Beeld HANNO DE VRIES

„Ik had nooit gedacht dat ik bij de brandweer terecht zou komen,” vertelt Emiel. „Het begon met een demonstratieavond in het dorp. De brandweer van Krabbendijke had al eerder via advertenties geprobeerd mensen te werven voor het team, maar dat werkte niet echt.

Toen zijn ze letterlijk de straat op gegaan met een brandweerauto, een trailer met rook en de uitnodiging om het zelf te ervaren.”

Het wekt Emiels interesse. „Ik liet m’n telefoonnummer achter. Later werd ik gebeld voor een afspraak.”

Na twee meeloopavonden en een selectiegesprek bleef Emiel als enige van de vijf geïnteresseerden over. „Dat voelde bijzonder. Ineens ben je onderdeel van een team dat klaarstaat voor serieuze situaties.”

Voor zijn officiële aanstelling draaide hij eerst nog eens acht meeloopavonden mee. „Dat is tegenwoordig standaard. Je kijkt wederzijds of het klikt. Na een medisch onderzoek kreeg ik een aanstelling.”

INWERKEN MET VUUR

Emiel draait sinds oktober vorig jaar al mee op oefen-

avonden. In augustus start hij met een tweejarige opleiding. Veel van wat hij op de oefenavonden traint, komt in de opleiding terug. „Elke woensdagavond trainen we in Vlissingen. Het mooie is: daar oefenen we met echte branden. Niet met een rookmachine, maar echt vuur. Dat maakt het serieus en leerzaam.”

De opleiding die Emiel gaat doen, bestaat uit drie onderdelen: brandbestrijding, hulpverlening en incidenten met gevaarlijke stoffen. „Na een jaar ben je inzetbaar bij een brand. Daarna volgen andere onderdelen. Een pittig traject, maar je leert alles wat je nodig hebt.”

Vroeger begon je pas na de opleiding met het echte werk, nu draai je vanaf het begin mee met alle inzetten. „Daardoor leer je je collega’s al goed kennen. In het team heb ik nog geen vaste functie, maar ik krijg wel taken. Je helpt bijvoorbeeld de chauffeur met waterwinning opbouwen of gereedschap klaarmaken. En je springt bij waar nodig. Extra handen zijn altijd welkom.”

DE EERSTE KEER LOEIEN

De allereerste uitruk is voor een bermbrand. „Niet spectaculair, maar je voelt toch wel spanning. Je staat buiten, hoort de pieper, springt in de auto en gáát.”

Later die dag volgt de eerste Prio 1-melding: dan is er vaak sprake van een levensbedreigende situatie. Emiel: „Je gaat al rennen op het moment dat de pieper gaat, vervolgens zie je ‘Prio 1’ op de melder staan. Dan ga je nog harder rennen.

Met sirenes de weg op, langs de file – dan staat je adrenaline wel in standje ‘hoog’”

Het was een ongeluk met drie auto’s. „We hoorden onderweg dat er nog mensen in het voertuig zaten. Dan denk je toch: wat gaan we aantreffen?”

Gelukkig viel het mee: er was één slachtoffer, die niet levensbedreigend gewond was. „Toch maakt zo’n rit indruk. Het is geen oefening meer.”

ALTIJD PARAAT, OOK IN JE HOOFD

Als vrijwilliger moet je dag en nacht beschikbaar zijn. En dus moet je altijd voorbereid zijn op een uitruk. „Je parkeert je auto anders. Je legt ’s avonds je kleren klaar. Je sleutels liggen op vaste plekken. Als de pieper gaat,

➔ CV ➔

Emiel Riemens (18) is dieselmonteur en daarnaast vrijwilliger bij de brandweer in Krabendijke.

heb je geen tijd voor zoeken of twijfelen.”

Moet hij met iedere uitruk mee? „Er is een indeling, maar op het moment dat je beschikbaar bent, kom je gewoon naar de kazerne. Daar heb je vijf minuten voor.

Er hangt een scherm in de kazerne met een lijst van wie beschikbaar is, aangegeven met een kleurstipje. Groen betekent: ik ben er. Oranje betekent: twijfelgeval, ik ben onderweg.

Als aspirant val je nog buiten die indeling. Ik draai, samen met een andere aspirant, om de beurt mee. Je kunt maximaal twee keer achter elkaar niet mee, daarna ben je sowieso weer aan de beurt. Zo wordt het eerlijk verdeeld.”

Ook overdag moet hij weg kunnen. Zijn werk als dieselmonteur is gelukkig goed te combineren met de brandweer. „Ik heb afspraken met mijn werkgever. Als de pieper gaat, mag ik weg.”

Ook school vormt geen probleem. „Veel huiswerk doe ik op school en ik heb al een aantal vakken afgerond. Dat geeft wat ruimte.”

TEAMWERK OP Z’N BEST

De samenwerking binnen het team maakt indruk op hem. „Iedereen weet wat hij moet doen, want tijdens een uitruk heb je geen tijd voor discussies. Er is structuur, rust, helderheid. Dat zie je niet overal.”

Op zijn werk is dat anders. „Daar bespreek je dingen soms drie keer. Hier is één woord genoeg.”

De maatschappelijke verantwoordelijkheid trekt hem. „Je staat klaar voor je naaste. Je helpt waar het nodig is. Dat past bij hoe ik ben opgevoed. Je loopt ergens naartoe, terwijl anderen achteruit stappen. Je bent in actie op momenten dat het ertoe doet.”

Er is behoefte aan meer vrijwilligers. Emiel: „Ga gewoon eens kijken. Je bent nergens toe verplicht, maar dan weet je tenminste wat het is. En je leert dingen die je nergens anders leert.”

Zelf wil hij het blijven doen „zolang als het fysiek kan,” zegt Emiel stellig. „Zolang ik gezond ben, blijf ik paraat. Of ik er mijn beroep van wil maken? Dat weet ik nog niet. Ligt aan de kansen en mijn opleiding. Maar het lijkt me wel wat.”

„Je leert dingen die je nergens anders leert”

Emiel Riemens